pühha lin Jerusalem ja keik need teised linnad Juda maal said neist ka wäggise ärrawoetud, ja risti rahwas nende sees nago tappa lambad ikka tuhhat kauba tappetud. Se olli kül üks halle asi, mis nutto määrt, et keik se Ma kus Jesusse ja temma Apostlide jallad ollid käinud sedda armsa rahho ja kallist hinge õnnistust kulutama, ja kus se Ewangeliummi walgus ni selgeste olli paistnud, selle uskmatta rahwa pärris ossaks, piddi sama, kes sedda omma ebba ussoga tewtasid, ja kibbeda wihhaga Kristusse ja temma ussо rahwa wasto täidetud, röömli auguks teggid. Siis piddid kül need waggad seäl nendasanimoti kaebama ja nutma, kui ennemuiste need waggad Juda rahwa seast kaebasid kui Kaldea-rahwas neid wangis piddas: Babeli jöggede kaldas seäl istusime meie, meie nutsime ka kui mötlesime Sioni peäle. Sest seäl küsisid need kes meid wangis piddasid meie käest laulo sannad, ja kes meid ärraraiskasid, need küsisid römo laulo: laulge meile üks laul Sionist. Laul. 137. Waat sepärrast hakkasid ka need teised risti-innimesed, kes öhto pole Saksa-Ma Keisri al ellasid, nou piddama, sedda Pühha-Maad uskmatta rahwa käest jälle ärra wöttma. Nemmad koggusid ühhe märamatta hulga söarahwast kokko, ja nende peälikkud ollid Saksa-Ma Würstid ja kunningad. Se sündis tuhhat aastat pärrast Kristusse sündimist. Seitse kord sadda tuhhat läksid siis ühhe hobiga sinna hommiko-male. Agga mitto tuhhat surrid jo tee peäl ärra enne kui nemmad weel sinna said; sest neil olli üks pikk ma minna kül maad läbbi kül merre peäl laewadega. Said nemmad siis sinna, siis mitto tuhhat tappeti jälle waenlastest. Pärrast mitto werre ärrawallamist, läks se neile kül ükskord korda sedda Jerusalemma

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1771, lk. 17